

de anbefalinger og konstateringer, vi kommer med i vores rapporter, bliver anerkendt af de myndigheder, der driver de pågældende institutioner.

Derfor var der da også efter omstændighederne accept af tilsynets beslutning i slutningen af 1990'erne om, at tilsynet også var kompetent, når det drejede sig om at føre tilsyn med institutioner, hvor tvangsfjernede børn blev behandlet, en accept, der bundede i en bred erkendelse hos det daværende tilsyn, om, at tilsynet ikke skulle komme uanmeldt, og at det ikke skulle være et tilsyn med den konkrete behandling af børnene, men et tilsyn med tilsynet.

§ 71-tilsynet består af folketingsmedlemmer, som ikke automatisk er i besiddelse af de kvalifikationer, som giver evnen til at vurdere de konkrete konsekvenser af tilsynsbesøg. Tilsynet har derfor udviklet en tradition for at vælge sine tilsynsbesøg med omhu. Tilsynet har således gennem årene også udviklet en praksis for uanmeldte besøg, som indtil videre ikke har givet de store problemer. Kun i ganske få situationer har tilsynet været udsat for kritik af sine tilsynsbesøg.

Den stil, som Dansk Folkepartis medlem af tilsynet tilsyneladende ønsker indført med aktioner på baggrund af pressehistorier med stort opbud af journalister ved konkrete tilsynsbesøg, tjener ikke til at beskytte de mennesker, der muligvis udsættes for en forkert behandling, men derimod kun til at bringe Dansk Folkepartis medlem af tilsynet i aviser og fjernsyn. Det er ikke den funktion, tilsynet er tiltænkt i grundloven, og vil uvægerlig føre til, at tilsynets arbejde fremover kun vil blive betragtet som et mediestunt og enten give tilsynets medlemmer eller Folketinget erstatningsansvar, hvis der begås fejl.

SF kan ikke støtte forslaget, og jeg skal, fordi Enhedslistens ordfører heller ikke kan være til stede, meddele, at Enhedslisten heller ikke støtter forslaget.

Formanden:

Tak til fru Pernille Vigsø Bagge. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Tina Petersen.

Kl. 19.35

Tina Petersen (DF):

Dansk Folkepartis forslag, der behandles i dag, drejer sig om en ændring af den virksomhed og den kompetence, som § 71-tilsynet har.

Vi har hørt meget heroppe fra talerstolen indtil nu, og jeg vil prøve at besvare nogle af de ting, som tilsyneladende har vakt lidt bekymring.

Først og fremmest vil jeg sige, at forslaget er fremsat lige nøjagtig på det grundlag, at vores perspektiv først og fremmest er den unge. Det, jeg har stået og hørt hernede i salen nu, er forsvaret for kommuner og for forhenværende amter, nu regioner. Jeg bliver dybt ked af at stå og høre, at man tager kommuner, amter og regioner i forsvaret i forhold til den unge. Det her drejer sig først og fremmest om de unge, og at man beskytter dem hele vejen igennem, når man nu vælger at tvangsfjerne dem hjemme fra deres forældre.

Jeg vil sige, at i forslagets bemærkninger er der citeret fra et notat, og der er stillet nogle spørgsmål omkring det. Der står:

»Der gælder et dobbelthjemmelsspørgsmål for de indgreb, der er omfattet af grundlovens § 72 om boligens ukrænkelighed og privatlivets fred. For det første skal der være (lov)hjemmel for det pågældende indgreb, og for det andet kræves der ifølge grundlovens § 72 en retskendelse, hvis ikke lovgivningsmagten har bestemt noget andet.

Ved vurderingen af, om et godkendt opholdssted er beskyttet af det, man kalder husundersøgelsesreglen i grundlovens § 72, er udgangspunktet, at § 72 kun beskytter *privatlivets* ukrænkelighed. Heraf følger det, at i det omfang, der er hel eller delvis offentlig adgang til opholdsstedet, må et tilsyn kunne foretages uden retskendelse.«

Endvidere har man i Lovsekretariatet notat peget på en løsningsmodel for, hvordan man kunne imødekomme det her, altså at der er forskel på institutionerne. Som det er i dag, kan man lave et uanmeldt besøg på en offentlig institution, men det kan man så ikke på en privat institution. Det er der, forskellen er, og det er den, vi gerne vil have udlignet.

I notatet påpeger man:

»Ønsker § 71-tilsynet at få adgang til et opholdssted, må Folketinget vedtage et lovforslag, som giver hjemmel til det. En sådan lov bør klart angive de kriterier, tilsynet skal lægge vægt på ved sin afgørelse af, om der skal gennemføres en husundersøgelse. Samme kriterier kan da indgå ved domstolenes vurdering af, om der skal gives en retskendelse. Hvis kravet om retskendelse skal fraviges, skal dette fremgå af loven.«